

דחיון לעילא, מזונא דילהון נטיף מההוא רקיעא. ולתתא פלהו קיימין בקיומא, מתחות האי רקיע.

רקיע דא תליין ביה תלת שמהן לעילא, כמא דמתפרשא לתתא, קדוש, רחום, חנון, פנוי שמהן קדישין. סתימין לעילא ברזא דלתתא, פלא פגיונא דא מן דא.

אלין שמהן, גו רזי מהימנותא רזא דילהון. פל אינון פנוי שמהן, תליין ברזא דשמהן קדישין אלין, דאיקרון חיון טמירין, מחפין על שמהן דלגאו, ומעפפן באלין, ואתחפין באלין. קודשא בריה הוא איקרי בהו. ודא איהו דכתיב, (שה"ש ה ג) פשטתי את כתפתי, לאתקנא לגבה.

מהאי רקיע ולתתא, תליין אינון פינויין, לאתחפיא בהו רזא דשמא קדישא. מהאי רקיע ולעילא, לא תליין פינויין. הדא הוא דכתיב, ותחת הרקיע פנפיהם ישרות אשה אל אחותה. בגין לאתחפיא בהו אינון טמירין עילאין ברזי שמהן קדישין.

בנפום, פסויין לאתפסא שמהן בטמירו. ולזמנא דאתי, לא יתפסה רזא דשמא קדישא, דכלהו זפאה קשוט ינדעון באתגלייא, ולא מגו פינויין. ורזא דא כתיב (ישעיה ל כ) ולא יפנה עוד מוריה והיו עיניו ראות את מוריה.

לאיש שתיים מכסות להנה. תרין אינון לכל חד וחד לאתפסא בהו. ההוא דימינא, אית ליה חד דימינא וחד דשמאלא. לההוא דשמאלא אית ליה חד דשמאלא. וחד דימינא. וכן פלהו פלילן אלין באלין לאתחפיא בהו.

גויתיהם, רזין דלגאו, בשמהן קדישין. דמנייהו רזא דגופא דילהון. ועם פל דא, אלין פגיונא דאלין. הדא הוא דכתיב, ואשמע את קול פנפיהם פקול: אל, אלהים, יהוה. דכנפיהם: גדול, גבור, ונורא. האי ברזא דרזין לעילא, לאשמרא פלא בגניזו. לתתא קיימין בחיזו גרפין, גו שעורא, בחמש מאה פרסי דשיעורא. ואינון גרפין בחיזווא.

הכא אית חמש קולות, לקבל חמש עילאין סתימין. דכתיב, ואשמע את קול פנפיהם פקול מים רבים פקול שדי בלכתם קול המלה פקול מחנה. קול פנפיהם, דהא באינון פינויין אית שמא חד, מההוא שמא דאיהו מאינון שמהן דלגו. ומאן איהו. אל. דהא שמא דא אזל באינון פינויין ודא איהו שמא, פשמא דמים רבים. ומהכא אתפרש שמא דא לתתאי.